

РЕШЕНИЕ

№ 7898

гр. София, 12.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 22.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7551** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Производството е повторно след отменително решение на ВАС № 9645/13.07.2018г по адм. Дело № 2030/2018г.

Образувано е по жалба на Д. Е., ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. Д., към момента в ликвидация, представлявано от ликвидатора Ю. Д., чрез адв. С. Б., срещу Ревизионен акт /РА/ №[ЕИК]/11.05.2012 г., издаден от Л. Д. П., на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на НАП - С., потвърден с Решение № 2717/19.11.2012 г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ /сега „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“/ С. при Централно управление на НАП /ДОДОП - С./.

Иска се отмяната на оспорения РА в частите върнати за ново разглеждане от ВАС. Претендират се направените по делото разноски и адвокатско възнаграждение.

С посоченото по горе решение на ВАС № 9645/13.07.2018г по адм. Дело № 2030/2018г решението на АССГ по адм. Дело № 2052/2013г е отменено в частите, в които е отхвърлена жалбата на [фирма] – [населено място] срещу посочения по-горе ревизионен акт за доставките по фактурите, издадени от 1). [фирма] в общ размер на ДДС 148 721 лв.; 2). по фактури от [фирма] в общ размер на ДДС 100 288,40 лв.; 3). по фактури, издадени от [фирма] в общ размер на ДДС 12 324 лв., 4). по фактури от [фирма] в общ размер на ДДС 46 703,60 лв. и 5). по фактура № 548/22.02.2009 г. с ДДС 3 700 лв., издадена от [фирма] и съответните лихви, както и в частта на

установените задължения за корпоративен данък вследствие на увеличен финансов резултат, както следва: 1). по фактури № 5/06.08.2010 г. на стойност 22 400 лв., № 14/09.08.2010 г. на стойност 18 600 лв., № 17/12.08.2010 г. на стойност 24 100 лв., № 20/16.08.2010 г. на стойност 20 440 лв., № 23/19.08.2010 г. на стойност 21 520 лв., № 26/13.08.2010 г. на стойност 20 800 лв., № 29/26.08.2010 г. на стойност 25 125 лв., № 3/03.08.2010 г. на стойност 17 140 лв., № 135/03.09.2010 г., № 137/08.09.2010 г. на стойност 16 800 лв., № 140/13.09.2010 г. на стойност 18 040 лв. и № 145/21.09.2010 г. на стойност 17 200 лв., издадени от [фирма]; 2). по фактури № 5/26.03.2009 г. на стойност 7 800 лв., № 11/28.03.2009 г. на стойност 35 121,60 лв., № 13/30.03.2009 г. на стойност 2 462,50 лв., № 15/31.03.2010 г. на стойност 24 709,70 лв., № 318/10.07.2009 г. на стойност 4 950 лв., № 319/16.07.2009 г. на стойност 36 540 лв., № 321/30.07.2010 г. на стойност 13 540 лв., № 279/09.08.2009 г. на стойност 40 575 лв., № 287/09.08.2009 г. на стойност 16 532 лв., № 289/17.08.2009 г. на стойност 20 665 лв., № 295/24.08.2009 г. на стойност 37 130,50 лв., № 400/10.09. 2010 г. на стойност 30 272 лв., № 402/16.09.2010 г. на стойност 30 272 лв., № 295/24.08.2009 г. на стойност 35 130,50 лв., № 409/25.09.2010 г. на стойност 25 135 лв. и № 410/826.09.2009 г. на стойност 19 209,80 лв., № 667/07.07.2010 г. на стойност 17 120 лв., № 700/03.02.2010 г. на стойност 8 400 лв. и № 704/05.02.2010 г. на стойност 7 000 лв., издадени от [фирма]; 3). по фактури № 346/15.07.2009 г. на стойност 40 120 лв. и № 349/21.07.2009 г., издадени от [фирма]; 4). по фактури № 324/08.07.2009 г. на стойност 5 120 лв., № 327/28.07.2009 г. на стойност 13 600 лв., № 322/03.07.2009 г. на стойност 15 122 лв., № 374/21.08.2009 г. на стойност 35 000 лв., № 372/21.08.2009 г. на стойност 33 250 лв., № 432/14.09.2009 г. на стойност 8 008,67 лв. и съответните лихви, издадени от [фирма], 5). по фактура № 548/21.02.2009 г. на стойност 18 500 лв., издадена от [фирма] и 6). по фактура № 327/26.03.2008 г. на стойност 29 500 лв. и съответните лихви, издадена от [фирма].

Ответникът – директорът на ДОДОП – С., се представлява от юрисконсулт К., която оспорва жалбата по съображения, подробно развити в мотивите на Решение № 2717/19.11.2012 г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – С. град, Тринадесети състав, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С оглед постановеното решение на ВАС въпросите относно редовността на процедурата за възлагане и извършване на ревизия са разрешени със сила на пресъдено нещо, поради което и не следва да се обсъждат при новото разглеждане на делото.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на оспорения акт, с който се установяват задължения, и след изчерпване на административния ред за оспорване по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

В рамките на новото разглеждане на делото и съобразно даданите от ВАС указания бяха допуснати, назначени и приети като неоспорени заключения две допълнителни съдебно технически експертизи, а също така от страна на жалбоподателя бяха

представени допълнителни писмени доказателства, свързани със спорните доставки. За да не се натоварват мотивите на съда, отделните установявания не експертизата ще бъдат коментирани при всеки от отделните доставчици. По отношение на представените писмени доказателства - заключения на вещо лице по техническа експертиза пред РС Благоевград, протоколи от съдебни заседания по гражданско дело на РС Благоевград, в което са депозиран гласни доказателствени средства, съдът не възприема същите като годни писмени доказателства, доколкото същите не са събрани непосредствено в настоящето производство и приповтарят доказателствени средства, депозиран пред друг орган на съдебната власт.

По приложението на материалния закон:

В хода на ревизионното производство е установено, че основният предмет на дейност на дружеството през ревизирания период е строителство на жилищни и нежилищни сгради.

Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получените от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка на стока е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Услуга по смисъла на чл. 8 ЗДДС е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обращение и от чуждестранната валута, използвани като платежно средство, а съгласно чл. 9, ал. 1 ЗДДС доставката на услуга е всяко извършване на услуга. Доставката на услуга представлява фактическо извършване на определени дейности, които имат стойност и реалното им осъществяване би могло да бъде доказано с всякакви счетоводни и/или търговски документи, съдържащи конкретни данни относно извършената дейност и резултатите от нея. В случая следва да се отбележи, че правото на данъчен кредит съгласно чл. 68 ЗДДС възниква в момента, в който данъкът стане изискуем, тоест в момента на настъпване на данъчно събитие. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли ДДС и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит за начисления му данък. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за ползване на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС.

Доказването на реалното осъществяване на доставката, в случаите когато се касае за минал период спрямо този на проверката, следва да бъде направено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя. По - конкретно, когато се касае за доставка на стока следва да се установи дали получателят разполага със същата или съответно с доказателства за разпореждане със стоката или влагането ѝ в последващи доставки. В случай, че се касае за извършване на услуга, следва да бъде удостоверен резултатът от извършената услуга при получателя или да бъдат представени доказателства за използване на полученото. Следователно за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит не е достатъчно единствено притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 ЗДДС, а трябва да е изпълнено изискването да са налице реално осъществени

облагаеми доставки. В този смисъл е и т. 31 от решение на Съда (трети състав) от 06.12.2012 г. по дело C-285/11 г., съгласно която: „За да се установи обаче, че на основание на тези доставки на стоки е налице правото на приспадане, посочено от Б., е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от Б. за извършването на облагаеми сделки.”

Следователно, основната и водеща предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от задълженото лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. Жалбоподателят е този, който следва да докаже, че реално е получил процесните доставки на стоки и/или услуги, респ. че същите са изпълнени от доставчиците, които са издали фактурите, документиращи тези доставки. В този смисъл са и решенията на СЕС по дело C-152/02 и по дело C-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС включват следното: 1) доставчикът, както и получателят, да са данъчнозадължени лица (действащи в това си качество); 2) получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; 3) получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО.

Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя по доставката на стоки, само когато по категоричен начин е доказана нейната реалност.

Тежестта за доказване настъпването на всички правопораждащи претендираното право положителни факти е за ревизирувания субект. Той следва да проведе главно доказване, което винаги, за да е успешно, следва да бъде и пълно, с ангажиране на относимите към спора доказателства. Трайната практика на Върховния административен съд (ВАС) е възприела категоричното становище на Съда на Европейския съюз (СЕС) че наличието или не на обезпеченост на доставчика да изпълни доставката, не може да се вменява в тежест на получателя по доставката, нито да го задължава да доказва наличието или не на такава обезпеченост. В този смисъл СЕС се е произнесъл с решения по дела C-80/11 и C-142/11C-285/11, C-324/11, C-18/13 и др. на СЕС. Получателят, който упражнява правото на данъчен кредит е длъжен да установи всички положителни факти, за да докаже реалността на доставката, но от него следва да се изисква да представи тези доказателства, които са съставени заедно с прекия доставчик и са двустранно подписани. Всички останали, които изхождат само от доставчика, каквито са такива за неговата обезпеченост, вкл. и счетоводното отчитане на доставките, не може да се вменява в тежест на получателя по доставката да ги доказва. Изрично в рамковия договор страните по него са се договорили, че строителните материали са за сметка на доставчика, поради което и с оглед изложените по-горе мотиви получателят не следва да се задължава да доказва как доставчикът му ги е придобил и как ги е транспортирал до обекта.

Счетоводното отчитане, както и плащането по доставката не са законови предпоставки за правото на приспадане на данъчен кредит, а само реалността на самата доставка. Освен това счетоводното отчитане на доставката от доставчика отново не може да се вмени в тежест на получателя

да доказва наличието или не на посочените счетоводни документи, поради което липсата им не следва да се отрази отрицателно върху правото му на данъчен кредит.

В настоящия случай не се спори, че СМР, предмет на съставените приемо-предавателни протоколи, са предадени на възложителите на Д. Е., следователно са извършени.

По доставки от Е. Строй Е.:

С ПИНП № 22-49-1101689-9/21.04.2011 г. е документирана извършена насрещна проверка на Е. Строй Е. относно издадена фактура № 327/26.03.2008 г. с получател ревизираното дружество. По фактурата жалбоподателят е упражнил право на данъчен кредит в размер на 5 900.00 лв. По отношение на извършената доставка с изпълнител Е. Строй Е. от ревизираното лице е представен договор за възлагане на СМР от 20.03.2008 г., копие на издадената фактура, и приемо-предавателен протокол, документиращ извършената доставка. Вписания предмет във фактурата е „1 000 кг. саморазливна замазка”. Съгласно записаните констатации в РД, от страна на Д. Е. не са представени доказателства за транспортирането на строителния материал до обекта.

Съдът установи, че фактурата е издадена през данъчен период м. 03.2008 г., който е извън обхвата на ревизията. Липсват данни по делото, че жалбоподателят я е включил в справка-декларация и съответно е упражнил данъчен кредит по нея през последващ спрямо издаването ѝ данъчен период. Такива констатации не са направени в РД и РА. В представените заключения на изготвени по делото ССЧЕ – 2 броя, липсва информация относно това в кой данъчен период е ползван данъчен кредит по посочената фактура. С оглед на това съдът намира, че тази фактура излиза извън обхвата на ревизията, поради което и не влияе на резултата по ЗДДС. От допълнителната СТЕ, назначена в настоящето производство се установи, че не е посочен конкретно обекта, на който е извършена доставката, поради което и не може да се даде становище за налично изпълнение. От устните разяснения на вещото лице в с.з. на 14.05.2019 и на 22.10.2019 г. се установи, че саморазливната замазка е съпровождаща дейност при полагане на П. настилки, поради което имало съотносимост както по период на доставка с оглед посетените обекти, на които Д. О. е полагало саморазливна замазка, така и по влагането на материала. Ето защо и въпреки липсват на представени доказателства за реалното предаване, съответно получаване на стоката, както и за транспортирането ѝ до обект на жалбоподателя, то с оглед заключението на вещото лице по допълнителната СТЕ и устните му разяснения ще следва да се приеме, че е налице реална доставка по фактура № 327/26.03.2008 г.

По доставки от Щ. – Метал Е.:

Извършена е насрещна проверка на доставчика, документирана с ПИНП № 22-49-1101689-4/26.04.2011 г.

С ИПДПОЗЛ от Щ. - Метал Е. са изискани всички относими документи, доказващи реалността на извършените доставки и правомерното упражняване на правото на данъчен кредит от ревизираното дружество в общ размер на 100 288.40 лв. Дружеството е представило част от исканите документи, след установения срок, като от тяхното съдържание са установени следните

обстоятелства:

Представен е договор за възлагане на СМР от 10.07.2010 г. с възложител ревизираното дружество и изпълнител Щ. - Метал Е., копия на издадените фактури, като видно от записания предмет в същите са документирани различни видове доставки: „монтаж канали”, „монтаж – бордюри”, „рязане асфалт”, „полагане на разливни гранули на спортно игрище на обект КМ „Х. К.“ - гр. Б., „полагане на дренаж и направа на шахти на автомагистрала Л.”, „полагане на П. настилки на обект „Ф. груп“О.”, „заскеляване, изработка на арматура и полагане на бетон” и др. Към всяка от фактурите са приложени приемо – предавателни протоколи /ППП/ за установяване извършването и заплащането на натурални видове СМР. От същите се установява, че посочените СМР са извършени на обекти Автомагистрала „Л.”, спортно игрище „Х. К.” – гр. Б., обект „Ф. груп” и спортна база „Ч.” – гр. Б..

В хода на извършената проверка е установено, че Щ. – Метал Е. не е декларирало назначени лица по трудов или граждански договор. Съгласно записаните констатации на стр. 18 от РД е направено заключение, че проверяваното дружество не е разполагало с кадрова обезпеченост за извършване на документираните СМР. От представените документи не се установявало и наличие на техническа и материална обезпеченост за извършване на доставките. Не са приложени доказателства, удостоверяващи за чия сметка са закупените материали, както и транспорта на същите до обекта. Не били представени оборотни ведомости, главни книги и друга счетоводна документация, от която да се проследи текущото счетоводно отчитане на документираните доставки с получател Д. Е..

От страна на ревизираното дружество не са представени други документи, различни от тези, представени от Щ. - Метал Е..

След съвкупен анализ на гореизложената фактическа обстановка е формиран извод в РД, че не е доказано наличие на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС и реално извършени доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е постановен отказ от право на данъчен кредит в общ размер на 100 288.40 лв. по всички издадените фактури от Щ. - Метал Е..

Видно от представения рамков договор, сключен на 10.07.2010 г. между Д. Е. като възложител и Щ. - Метал Е. като изпълнител, последният се е задължил да изпълнява възложените му СМР, като техният вид, количество и цени ще бъдат уредени в ППП, които следва да бъдат съставени за всеки обект. Посочено е, че заплащането ще става след конкретно договаряне и издаване на данъчна фактура. Включена е клауза, че доставените материали в изпълнение на договора следва да са съобразени със заявката на възложителя и стандартите по БДС, видно от която материалите следва да бъдат доставени от изпълнителя за негова сметка. От представените ППП се установява, че предмет на доставките са различни видове СМР, конкретно посочени в съдържанието на фактурите и ППП, извършени на обекти автомагистрала „Л.”, обект на КМ „Х. К.“ - гр. Б., спортна база „Ч.” - гр. Б., „Ф. грил“ О. /„Ф. груп“ О. по договор/.

Съгласно заключението на СТЕ вещото лице е направило констатация, че

фактурираните от Щ. – Метал Е. СМР са изпълнявани от жалбоподателя по договор със Сдружение М. И. Ве Тиджарет АД относно проект „Изграждане на АМ – Л.“. Посочено е, че има съответствие на предоставените от Щ. – Метал Е. услуги и отчетените от Д. Е. към възложителя. Относно извършени СМР – изграждане на бордюри и на канали експертизата е констатирала частично съвпадение. Относно обекти „спортна база Ч. – гр. Б.“ и „спортно игрище КМ Х. К. – гр. Б.“ вещото лице е стигнало до извод, че не може да се даде категорично становище относно съответствието с процесните доставки от Щ. – Метал Е. поради липсата на доказателства между кориците на делото. Относно обект Ф. груп О. заключението сочи, че изпълнените от доставчика СМР надвишават отчетените от жалбоподателя към Ф. груп О., с оглед на което се поставя въпросът от кого са извършени тези СМР, надвишаващи фактурираните от Щ. – Метал Е..

В рамките на настоящето производство от назначените СТЕ се установи, че относно обекта на Ф. Г. О. е сключен договор с Д. О. № 477/04.10.2010г за доставка и монтаж на П. настилка, а от приложените 8 броя ППП е видно, че е изпълнена настилка от 240 кв.м., вложен е грунд и лепило, положени са мек и твърд перваз, подложен е холкер и боди кит. Оспорената фактура с доставчик Щ.-Метал Е. е за 240 кв.м., а съгласно ротокол № 1 за установяване на извършените СМР и заплащането им са описани 978,04 кв.м. настилка. При оглед на място се констатира съпоставка по вид на изпълнените СМР и налично изпълнение. По отношение на разминаването в квадратурата, която е описана в протокола и тази, която е фактурирана от устите разяснения на вещото лице в с.з. на 22.10.2019 се установи, че жалбоподателят е правил най-финните детайли. С оглед на горното съдът намира, че е налице реално изпълнение по фактура № 2....195/14.10.2010г с доставчик Щ.-Метал Е.. По отношение на обети Спортна база Ч. [населено място] и спортно училище КМ Хан К. [населено място] договорът, изпълняван от Д. О. е с предмет доставка и полагане на система за саморазливно каучуково игрище и монтаж на ограда на обект Спортна площадка, в [населено място], дом Надежда. При направеното посещение на място се установява изпълнение, като за всеки конкретен обект е налице протокол за установяване и извършване и заплащане на СМР както следва за полагане на спортни настилки 325 кв.м., 220 кв.м. на спортна база Ч., за полагане на разливни гранули на спортно игрище 300 кв.м. За обект Автомагистрала Л. се установява, че са издадени 4 фактури от Щ.-метал Е. към Д. О. на обща стойност без ДДС 48960лв, като са съставени протоколи за монтаж на V канали за 8160м. Д. Е. е изпълнявал от този вид СМР на АМ Л., за което са съставени сертификати № 1/30.09.2010г, № 3/31.10.2010г, № 3/30.11.2010г и № 4/28.02.2011г. Според тези сертификати изпълнените канали са 1275 м на стойност без ДДС 12750лв. От устните разяснения в с.з. на 14.05.2019 и 22.10.2019 се установи, че не са налични два протокола – от 28.02.2011 и от 28.02.2013, поради което и след допълнително представени от жалбоподателя на тези протоколи сумарно V каналите стават 3612м. При направена съпоставка се установило, че има частично съответствие на отчетените СМР от Д. Е. към Сдружение М.-Д. АД с тези по фактурите и протоколите от Шал-метал Е. към Д..

Тази частична съпоставка следва да е в размер на 3612м, поради което и с

оглед на цената от 6 лв без ДДС за 1 м монтаж,то и доказаното количество реално изпълнени СМР е 21672 лв без ДДС или следва да се признае право на данъчен кредит в размер на 4334,40лв по фактури № 441/16.12.2010 и № 444/16.12.2010г- частично до размера от 1912 м,като в тази част жалбата следва да бъде уважена и да се отмени РА,а за разликата да се отхвърли.По отношение на направата на шахти на АМ Л. са по фактури № 192/01.10.10 и № 199/19.10.10 на обща стойност 44175лв,,които се установяват с протоколи за СМР –полагане на дренаж и направа на шахти 4985м и 3850м.Съгласно посочените по горе сертификати е извършен дренаж на 3583м и 1207м,положени са 45 бр и 48бр шахти и белмут 5 бр на стойност без ДДС 47007,10лв.При направения оглед на място се установява изпълнение.Отчитайки и заключението на първоначалната СТЕ с в.л. К. ,че има съответствие на отчетените СМР от жалбоподателя към М.-Д. с тези по фактури и протоколи за СМР от Щ.-метал Е. към Д..Ето защо и за тези доставки според настоящия състав ще следва да се признае правото на данъчен кредит.Досежно монтажа на бордюри вещото лице по допълнителната СТЕ установява,че са издадени 5 броя фактури на обща стойност 47 040лв,като съставените протоколи за установяване и заплащане на СМР са за монтаж бордюри с количество 16 800м.Съгласно сертификатите посочени по горе са положени 6910м бордюри на стойност 27 640лв.Т.е има налице частично съответствие и изпълнение за количество 6190 м.Доколкото този извод съответства и на заключението в първоначалната СТЕ,то ще следва да се признае правото на данъчен кредит за положените 6910м бордюри – както следва по фактура № 426/06.12.2010 на стойност 9240лв без ДДС за монтаж бордюри 3300 м,фактура № 429/08.12.2010г на стойност 8120лв за монтаж бордюри 2900 м и частично за 710 м монтаж на бордюри по фактура № 432/10.12.2010г по 2,9лв без ДДС за 1 метър монтаж на бордюри -1988лв без ДДС или общо да се признае право на данъчен кредит по тези три фактури 3869,60лв,като съответно РА в тази част да се отмени,а за разликата да се отхвърли.По отношение на рязането на асфалт по фактура № 423/01.12.2010г – 3300 м на стойност 3630лв без ДДС заключението на вещото лице е,че фактурираното количество не може да се установи нито като изпълнение,нито като количество,но то е част от стойтелната технология и неговото изпълнение технологично съпътства изпълнението на останалите видове СМР.

Ето защо и вещото лице приеме,че е налице изпълнение и в тази част.С оглед констатацията на ВАС,че тази фактура е посочена в РД повече от един път ще следва изрично да се отмени и РА и в тази му част поради незаконосъобразност.По отношение на останалите фактури,издадени от Щ.-Метал Е. за СМР- заскеляване,изработка на арматура,кофраж и полагане на бетон по ригли в първоначалното заключение на в.л. К. се съдържат данни ,че при направената съпоставка по вид на изпълнение на СМР по сертификатите № 1/31.05.2010,№ 2/30. 06.2010 и № 3/30.10.2010г и времеви период се установява съответствие на отчетените СМР от Д. Е. към Сдружение М.-Д. с тези по фактури и протоколи за СМР от Щ.-Метал Е. по 12 броя фактури на обща стойност 239 815лв.Следвайки изложените от ВАС мотиви в отменителното решение ,които са задължителни за настоящия

състав ще следва да се приеме наличието на реалност на доставките и в тази им част.Ето защо и по отношение на тези доставки също следва да се признае право на данъчен кредит и да се отмени РА в тази му част.Обобщено ще следва да се признае право на данъчен кредит за сумата от 47963лв по доставки на "заскеляване,изработка на арматура,кофраж и полагане на бетон по ригли" по посочените по горе 12 бр фактури,9900 лв ДДС по фактурите за обекти спортна база Ч. [населено място] и Спортно игрище КМ Х. К.- [населено място],2136лв ДДС по фактурата ,свързана с доставка на обект Ф. Г. О.,8835лв ДДС за доставките полагане на дренаж и направа на шахти,3869,60лв по доставките монтаж на бордюри и 4334,40лв ДДС по доставките монтаж на V канали или общо 77038лв ДДС по доставките на Щ.-метал Е. като в тази му част РА като незаконосъобразен ще следва да се отмени,като за разликата до 100288,40лв ДДС/23250,40лв/ жалбата против РА ще следва да се отхвърли.

6. По доставки от Строй Г. 2009 Е.:

Извършена е насрещна проверка на доставчика, документирана с ПИНП № 22-49-1101689-5 от 19.04.2011 г. С ИПДПОЗЛ от проверяваното дружество са изискани всички относими документи, доказващи реалността на извършените доставки към Д. Е., по които последният е упражнил данъчен кредит в общ размер на 148 721.00 лв. Дружеството е представило част от изисканите документи след установения срок, като от тяхното съдържание са установени следните обстоятелства:

Представен е договор за възлагане на СМР от 21.02.2009 г. с възложител ревизираното дружество и изпълнител Строй Г. 2009 Е., копия на издадените фактури от проверяваното дружество, като видно от записания предмет в същите са документирани различни видове доставки на услуги – СМР, и на стоки - материали: „лепило за П. настилки“, „грунд G 22 бетонконтакт – 25 кг.“, „саморазливна замазка на циментова основа – 25 кг.“, „шлайфане, шпакловане и боядисване на стени“, „монтаж на гипсокартон, полагане на разтопен битум и два слоя битумна хидроизолация на обект ТЦ „С.“, полагане на каменна вата, шпакловка и боядисване“, „полагане на саморазливна замазка, монтаж дървени дъски и полагане на мокет“, „монтаж окачен таван“, „полагане Р. хидроизолация“, „монтаж на изкуствена трева“, „монтаж на ламинат“, „полагане на покривна мембрана“ и др. Към всяка от фактурите са приложени приемо-предавателни протоколи /ППП/ за установяване извършването и заплащането на натурални видове СМР. От същите се установява, че посочените СМР са извършени на обекти МОЛ „С.“, „Р.-М” – гр. П., магазин „К.” – гр. К., „К.“ - гр. Т., обект „К. Ф.“ - Н., обект „Български мистери“ - Св. В..

В хода на извършената проверка е установено, че Строй Г. 2009 Е. не е декларирало назначени лица по трудов или граждански договор. Съгласно записаните констатации в РД е направено заключение, че проверяваното дружество не е разполагало с необходимата кадрова обезпеченост за извършване на документираните СМР. От представените документи не се установявало и наличие на техническа и материална обезпеченост за извършване на доставките. Не са приложени доказателства, удостоверяващи за чия сметка са закупените материали, както и транспорта

на същите до обекта. Не са представени оборотни ведомости, главни книги и друга счетоводна документация, от която да се проследи текущото счетоводно отчитане на документираните доставки с получател Д. Е..

От страна на ревизираното дружество не са представени други документи, различни от тези, представени от Строй Г. 2009 Е..

След съвкупен анализ на гореизложената фактическа обстановка е формиран извод, че не е доказано наличие на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС и реално извършени доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е постановен отказ от право на данъчен кредит в общ размер на 148 721.00 лв. по всички издадени фактури от Строй Г. 2009 Е..

Видно от представения рамков договор, сключен на 21.02.2009 г. между Д. Е. като възложител и Строй Г. 2009 Е. като изпълнител, последният се е задължил да изпълнява възложените му СМР, като техният вид, количество и цени ще бъдат уредени в ППП, които следва да бъдат съставени за всеки обект. Посочено е, че заплащането ще става след конкретно договаряне и издаване на данъчна фактура. Включена е клауза, че доставените материали в изпълнение на договора следва да са съобразени със заявката на възложителя и стандартите по БДС, видно от която материалите следва да бъдат доставени от изпълнителя за негова сметка. От представените ППП се установява, че предмет на доставките са различни видове СМР, конкретно посочени в съдържанието на фактурите и ППП, извършени на обекти МОЛ „С.“, „Р.-м“ – гр. П., магазин „К.“ – гр. К., „К.“ - гр. Т., обект „К. Ф.“ - Н., обект „Български мистери“ - Св. В..

Съгласно заключението на СТЕ за обекти „К.“ – гр. Т. и „К.“ – гр. К. се установява съвпадение между фактурираните от Строй Г. 2009 Е. услуги и отчетените от жалбоподателя към Л. О. СМР. Относно обекти „Здравна къща – гр. Н.“ и „Медицинско заведение – кв. В.“ е констатирано съответствие между предоставените СМР по фактури от Строй Г. 2009 Е. и актуваните към контрагенти на жалбоподателя – К. Ф. Е. и Света С. Б. Е.. Относно обекти в гр. П. и Св. В. е посочено, че не може да бъде дадено заключение за съответствие поради липсата на доказателства между кориците на делото. За изпълнение на СМР услугите е посочено, че са били необходими получени по спорните фактури строителни материали – лепило, грунд и др. Относно фактурираните СМР за обект МОЛ С. е констатирано съответствие спрямо актуваното от жалбоподателя към възложителя, с изключение на услугите по полагане на мокет, и по шлайфане, шпакловане и боядисване на колони.

От заключението на допълнителната СТЕ с вещо лице К. след извършен оглед на място и от устните разяснения в с.з. от 14.05. и 22.10.2019г се установява, че за обект К. Т. с доставка на СМР-полагане на покривна мембрана- 5500 кв.м. и полагане на хидроизолация,вкл геотекстил и мембрана за резервоар 353,60 кв.м. са съставени протоколи между изпълнителя Д. и инвеститора Л. О.- протокол № 1/18.05.2009 за установяване извършването и заплащане на СМР –полагане на мембрана 4928,80 кв.м. и протокол № 2/24.06.2009 за полагане на мембрана в количество 240 кв.м. и полагане на хидроизолация в количество 341,07кв.м..При извършения оглед се установило изпълнение.По отношение на същия обект е съставен и

протокол № 1/02.11.2009 за мембрана в количество 5339 кв-м- за сумата от 106780лв.При направената съпоставка по вид и изпълнение на СМР се констатира съответствие и изпълнение на СМР.С оглед задължителните указания на ВАС при отменителното решение и извършения от вещото лице оглед на място,който констатира съпоставка на фактурираните и изпълнените СМР ще следва да се признае правото на данъчен кредит по фактура № 11/28.03.2009 с ДДС 7024,32лв и по фактура № 319/16.07.2009г – ДДС от 7308лв,като в тази му част РА ще следва да се отмени като незаконосъобразен.По отношение на обект Здравна къща [населено място] с фактура № 13/30.03.2009 и прототол № 1/13.07.2009 за установяване завършването и заплащане на СМР са извършени следните СМР-монтаж на вътрешен ъглов профил 20x20 за стена 250 м,монтаж на вътрешен ъглов профил 20x20 за стена -250м ,монтаж на оформящ Г-образен профил за стена 290м.Тези профили се поставяли при монтаж на П. настилки по стени-завършвщ профил и профил по издадени ъгли,а така също и при подове.При направената съпоставка се установило,че има съответствие на отчетените СМР от Строй груп 2009 Е. към Д. О. с тези по протоколи от Д. О. към К. Ф. Е..При извършения оглед се установило изпълнение.За обект Болница Св.С. в кв.В. Б. СМР се изпълнявали по договор от 20.03.2009 за доставка и монтаж на П. подово покритие между Света С. Б. Е. и Д. Е. и протокол № 1/11.09.2009г за установяване завършването и заплащане на СМР.В процесната фактура № 15/31.03.2009 и протокола са налице описани същите СМР,като количествата на СМР са в съответствие с приложение № 1 към договора.В протокола са изпълнение повече операции отколкото по приложение № 1 към договора.

Има разлика в по малки количества на монтаж холкер,но количеството на монтираните настилки и мек перваз са в повече. При направената съпоставка се установило,че има съответствие на отчетените СМР от Строй груп 2009 Е. към Д. О. с тези по протоколи от Д. О. към Света С. Б. Е..При огледа се констатира съответствие.При извършения оглед се констатира изпълнение.На обектите в Св.В. и П. се установява от приетото Приложение № 1 към договор за доставка и монтаж на ламинат от 07.04.2009 между Български мистерии 54 О. и Д. Е. в размер на 2600 кв.м. на стойност 39 000 лв без ДДС,доставка и монтаж на ламинат модел 8127039 в количество 2841,30 кв.м. на стойност 42619,50лв и доставка и монтаж на подложка на ламинат 2 мм в количество 2800 кв.м. на стойност 1400 лв.При посещение на място се констатирало изпълнение.За обект на Р. –М в [населено място] от протокол за установяване извършване и заплащане на СМР и оглед на място се установило изпълнение на монтаж на изкуствена трева – 300 кв.м.Същото се потвърждава и от писмено уведомление до настоящия състав по реда на чл.192 от ГПК от страна на Р.- М Е..За обект Е. П. при огледа на място се установило доставка и полагане на изравнителна замазка от 1350 кв.м.В тази насока и с оглед на представеното арбитражно решение по делото срещу Български мистерии 54 О. ще следва да се приеме ,че е налице реално изпълнение по договора от страна на Строй Г. 2009 Е..досежно обекта МОЛ С. вещото лице по допълнителната СТЕ е установило,че са съставени протоколи № 1,5,6,9/2010г ,с които се установява извършване на СМР от Д. Е.

за дейностите полагане на саморазливна замазка 665,51кв.м. и монтаж на дъски 2651,14кв.м.. При направената съпоставка се установило,че има съответствие на отчетените СМР от Строй груп 2009 Е. към Д. О. с тези по фактура № 673/24.01.2010г относно полагането на саморазливна замазка и дъски.В тази му част ще следва да се признае право на данъчен кредит и да се отмени РА.Относно полагането на мокет са приложени оферта за доставка и подмяна на мокет ,протокол № 1/13.05.2011,фактура № 1072/13.05.2011 с предмет доставка и подмяна на мокет тъмносин,изрязване на повреден мокет ,подготовка на основата,разкрояване и залепване на новия мокет.Така цитираните фактура и протокол са несъотнесими във времетои количествено,тъй като същите са за сума 166,50лв,а описаното в оспорената фактура № 763/24.01.2010 количество е 9100 квм.

На стойност 18 200 лв.По същия начин липсват протоколи за установяване извършване и заплащане на СМР шлайфане,шпакловане,боядисване на колони,като тези операции са изпълнени на обекта с описаните във фактурите количества.В тази връзка въпреки констатацията на вещото лице за реално изпълнение на СМР при липсата на протоколи за установяване на извършената работа ще следва доставките за шлайфане,шпакловане,боядисване на колони/19030лв/ и доставка и подмяна на мокет/3640лв/ да се приемат ,че не са реално извършени от Строй Г. 2009 Е. и поради тази причина не е възможно Д. Е. да упражни право на данъчен кредит по тях. От допълнителното заключение се установява също така,че фактура № 667/07.01.2010г с предмет СМР на стойност 17120лв без ДДС с предмет Монтаж на гипсокартон и полагане на разтопен битум на обект МОЛ С. в количество 1240 кв.м. и полагане на каменна вата,шпакловка и боядисване на обект МОЛ С. в количество 720 кв.м. при извършения оглед на място се установява изпълнение.Според настоящия състав на съда и с оглед дадените от ВАС задължителни указания по тълкуването на закона е налице и реално изпълнение и по тази фактура. Относно извършените от Строй Г. 2009 Е. доставки на материали –лепило,грунд,саморазливна замазка от заключението на първоначалната СТЕ с в.л. К. се установява,че имайки предвид времевия период ,извършваните работи на МОЛ С. тези доставки на материали са били необходими за извършване на конкретните видове СМР-поставяне на саморазливна замазка.Към всяка от фактурите са налице ППП,доказващи предаване на стоките от Строй Г. 2009 Е. към Д..Ето защо и ще следва да се приеме за доказано наличието на право на данъчен кредит по тези доставки в размер на 59199,80лв.По отношение на СМР полагане на разтопен битум и два слоя битумна хидроизолация,съгласно основаната СТЕ на в.л. К. се установява съпоставимост между описаните във фактурите от ноември- декември 2009г количества и тези в протоколи за установяване на завъшването и заплащане на СМР № 1/10.11.2009,№ 2/14.12.2009,№ 3/11.01.2010,№5/16.02.2010 и № /19.04.2011г.Протоколи № 1,2,3 са съотнесими към процесните фактури и протоколи с изпълнител Строй Г. 2009 Е. по вид на изпълнените СМР и време.Същото се установява и по отношение на доставката на П. хидроизолация по фактура № 699/11.01.2010г . При направената съпоставка от страна на вещото лице К. по вид на изпълнените СМР ,експертът счита,че има съответствие на отчетените СМР и

стойности от Строй Г. 2009 към Д. с описаните в протоколи № 5 от таблица 21 към основното заключение към възложителя К...Идентични са и установяванията на вещото лице К. по отношение на фактура № 671/14.01.2010г – а именно монтаж на окачен таван – 9800 кв.м. на обща стойност 39 200 лв .Експертът е изследвал протоколи №№ 1,2,3,4/2010г и Протоколи № 1,2,3,4,5,6/2010 и протокол № 7/2011 съгласно които се установява извършване от Д. на доставка и монтаж на конструкция от гипскартон и монтаж на окачен таван А..Имайки предвид записаното в таблица 25 вещото лице приема,че описаните в протокол за установяване завършването и заплащане на СМР от Строй Г. 2009 към Д. и процесната фактура № 671/14.01.2010 са изпълнявани на обекта,поради което е налице и съотносимост на СМР.Това обуславя и отмяната на РА в частта на данъчен кредит от 7840лв по тази фактура.След констатираната повторемост на фактура № 295/24.08.2009г, която е включена три пъти в таблицата към РД-стр.20 от същата,съдът приема,че незаконосъобразно е отказо правото на данъчен кредит по нея,тъй като не са изложени конкретни мотиви от органите по приходите за включването ѝ веднъж със знак минус и два пъти със знак плюс в РД,а оттам и в РА.

По делото се установи, че представените от Строй Г. 2009 Е. трудови договори не са регистрирани в НАП, за лицата не са подавани декларации обр. 6 и не са внасяни осигурителни вноски по КСО,но същевременно те доказват наличието на кадрови потенциал.В тази насока следва да се обобщи,че РА трябва да се отмени по отношение на следните доставки по фактура № 11/28.03.2009г- ДДС на стойност 7024,32лв- за обект К. Т.; по фактура № 319/16.07.2009г- ДДС на стойност 7308лв за обект К. К.; по фактура № 13/20.03.2009г- ДДС на стойност 492,50лв за обект Здравна къща Н.; по фактура № 15/31.03.2009г- ДДС на стойност 4941,94лв за обект Болница Света С. кв.В.; по фактура № 5/26.03.2009г- ДДС на стойност 1560лв за обект Български мистерии Св.В.; по фактура № 318/10.07.2009г- ДДС на стойност 990лв за обект Р. М О. П.; по фактура № 673/24.01.2010г- ДДС на стойност 2156лв за обект МОЛ С.- саморазливна замазка и монтаж; по фактура № 667/07.01.2010г- ДДС на стойност 3424лв за обект МОЛ С.- монтаж на гипсо картон и полагане на разтопен битум и полагане на каменна вата,шпакловка и боядисване;25166,40лв ДДС по описаните в таблица 18 от основната експертиза фактури за СМР полагане на разтопен битум и два слоя битумна хидроизолация;59 199,80лв по описаните фактури за доставка на материали и стоки; по фактура № 669/11.01.2010г- ДДС на стойност 3240лв за полагане на П. хидроизолация и по фактура № 671/14.01.2010г- ДДС на стойност 7840лв за монтаж окачен таван или общо в размер на 123342,96лв,като за разликата до пълния размер от отказано право на данъчен кредит по доставките на Строй Г. 2009 Е. -148721лв /25378,04лв/ жалбата против РА ще следва да се отхвърли.

По доставки от Би Еф Ди Е.:

Извършена е насрещна проверка на доставчика, документирана с ПИНП № 22-49-1101689-6/27.04.2011 г. С ИПДПОЗЛ от проверяваното дружество са изискани относимите документи, доказващи реалността на извършените доставки и правомерното упражняване на правото на данъчен кредит от Д. Е.

в общ размер на 12 324.00 лв. Дружеството е представило част от исканите документи след законоустановения срок, като от тяхното съдържание са установени следните обстоятелства:

Представен е договор за възлагане на СМР от 17.07.2009 г. с възложител ревизираното дружество и изпълнител Би Еф Ди Е.. Представени са копия на издадените фактури от проверяваното дружество, като видно от записания предмет в същите са документирани доставки на саморазливна замазка, грунд „Т.“ и лепило за Р. настилки. Към всяка от фактурите е приложен приемо-предавателен протокол /ППП/, удостоверяващ предаването на стоките. Представени са още дневници за продажби и хронологични описи на сч. сметки единствено по отношение на издадените към Д. фактури, както и 5 броя трудови договори от 01.08.2008 г., и платежна ведомост за м. 12.2008 г.

Представена е фактура № 386/11.01.2009 г. от К. – Г Е., с ЕИК[ЕИК], сочен като предходен доставчик на процесните строителни материали. Фактурата е с предмет строителни материали на стойност 50 834.00 лв. На посоченото дружество е извършена насрещна проверка, обективирана със съответен ПИНП, от който се установява, че дружеството не е намерено на декларирания данъчен адрес и изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК. От страна на посоченото дружество не са представени никакви документи, удостоверяващи реалността на доставката с получател Би Еф Ди Е.. От извършената проверка в информационните масиви на НАП е установено, че К. – Г Е. не е декларирал в дневниците за продажби издадени фактури с получател Би Еф Ди Е..

От страна на ревизираното дружество не са представени други документи, различни от тези, представени от Би Еф Ди Е..

Съгласно записаните констатации в РД е направено заключение, че проверяваното дружество не е представило необходимите документи, с които да се установи наличие на кадрова и материална обезпеченост за извършване на фактурираните доставки на стоки – строителни материали. След съвкупен анализ на гореизложената фактическа обстановка е формиран извод, че не е доказано наличие на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС и реално извършени доставки на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС. В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е постановен отказ от право на данъчен кредит в общ размер на 12 324.00 лв. по издадените фактури от Би Еф Ди Е..

Видно от представения рамков договор, сключен на 17.07.2009 г. между Д. Е. като възложител и Би Еф Ди Е. като изпълнител, последният се е задължил да изпълнява възложените му СМР, като техният вид, количество и цени ще бъдат уредени в ППП, които следва да бъдат съставени за всеки обект. Посочено е, че заплащането ще става след конкретно договаряне и издаване на данъчна фактура. Включена е клауза, че доставените материали в изпълнение на договора следва да са съобразени със заявката на възложителя и стандартите по БДС, видно от която материалите следва да бъдат доставени от изпълнителя за негова сметка. От представените ППП се установява, че предмет на доставките са стоки – лепило, саморазливна замазка и грунд. От допълнителната СТЕ с вещо лице К. се установи, че Би Ди Еф Е. е извършило доставка на грунд, замазка и лепило за П. настилки по два

броя фактури през юли 2009. При запознаване с материалите по делото за периода м. Ю. 2009 има изпълнени обекти- ДЗЗД К., Р. за ГБС-Б.; П.; МБАЛ С. И. М. за Б. като изпълнител и за И. Общото положено количество на всички изброени обекти е 1046 кв.м., като е изпълнено полагане на П. настилки и именно там са употребени фактурираните количества грунд, замазка и лепило. При извършения оглед на тези обекти се установило изпълнение на посочения във фактурите предмет и количеството лепило, в оспорените фактури отговаря на покритата площ с П. настилки на горните четири обекта. С оглед на горното и при спазване на задължителните указания на ВАС ще следва да се признае правото на данъчен кредит в размер на 12324 лв по тези фактури и съответно да се отмени РА в тази му част.

По доставки от И. Б. Е.:

Извършена е насрещна проверка на доставчика, документирана с ПИНП № 22-49-1101689-7 от 20.04.2011 г. С ИПДПОЗЛ са изискани всички документи, доказващи реалността на извършените доставки и правомерното упражняване на правото на данъчен кредит от Д. Е. в общ размер на 46 703.60 лв. Дружеството е представило част от изисканите документи след установения срок, като от тяхното съдържание са установени следните обстоятелства:

Представен е договор за възлагане на СМР от 20.06.2009 г. с възложител ревизираното дружество и изпълнител И. Б. Е., са копия на издадените фактури от проверяваното дружество, като видно от записания предмет в същите са документирани различни видове доставки: „полагане на мокет“, „саморазливна замазка“, „монтаж окачен таван“, „полагане Р. хидроизолация“. Към всяка от фактурите са приложени приемо – предавателни протоколи /ППП/ за установяване извършването и заплащането на натурални видове СМР. От същите се установява, че посочените СМР са извършени на обекти ДЗЗД в гр. К., МБАЛ в гр. М., гр. Р., С. Х. в гр. П. и МОЛ С. в гр. С.. Дружеството е представило и копия на 4 броя трудови договори.

В хода на извършената проверка е установено, че И. Б. Е. не е декларирало пред органите на НАП назначени лица на трудов или граждански договор. Не са представени и данни от страна на проверяваното дружество да са изплащани възнаграждения и осигуровки на назначени служители в дружеството. Съгласно записаните констатации в РД е направено заключение, че проверяваното дружество не е разполагало с кадрова обезпеченост за извършване на документираните СМР. От представените документи не се установявало и наличие на техническа и материална обезпеченост за извършване на доставките. Не са приложени доказателства, удостоверяващи за чия сметка са закупените материали, както и транспорта на същите до обекта. Не са представени оборотни ведомости, главни книги и друга счетоводна документация, от която да се проследи текущото счетоводно отчитане на документираните доставки с получател Д. Е..

От страна на ревизираното дружество не са представени други документи, различни от тези, представени от И. Б. Е..

След съвкупен анализ на гореизложената фактическа обстановка е формиран извод, че не е доказано наличие на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС и реално извършени доставки на стоки и услуги по смисъла на

чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е постановен отказ от право на данъчен кредит в общ размер на 46 703.60 лв. по всички издадени фактури от И. Б. Е..

Видно от представения рамков договор, сключен на 20.06.2009 г. между Д. Е. като възложител и И. Б. Е. като изпълнител, последният се е задължил да изпълнява възложените му СМР, като техният вид, количество и цени ще бъдат уредени в ППП, които следва да бъдат съставени за всеки обект. Посочено е, че заплащането ще става след конкретно договаряне и издаване на данъчна фактура. Включена е клауза, че доставените материали в изпълнение на договора следва да са съобразени със заявката на възложителя и стандартите по БДС, видно от която материалите следва да бъдат доставени от изпълнителя за негова сметка. От представените ППП се установява, че предмет на доставките са стоки – строителни материали, и различни видове СМР, конкретно посочени в съдържанието на фактурите и ППП, извършени на обекти ДЗЗД в гр. К., МБАЛ в гр. М., гр. Р., С. Х. в гр. П. и МОЛ С. в гр. С..

В заключението на СТЕ е направена констатация, че по отношение на обект МОЛ С. е налице съответствие между предоставените услуги по фактури от И. Б. Е. и отчетените СМР от жалбоподателя към неговия контрагент /възложител/, като последните надвишават тези по процесните фактури. Относно останалите обекти е установено частично съответствие.

Допълнителното заключение на СТЕ с вещо лице К. установи по отношение на този доставчик, че при съпоставка по вид и количество на изпълнените СМР се установява частично съответствие на отчетените СМР и стойности от И. Б. Е. към Д. по фактура № 327/2009 с описаните СМР и от Д. към съответния възложител. За обект П. не са представени документи. При извършения оглед на място се констатирало изпълнение. Към делото са приложени три протокола, в които общо са изпълнени 539 кв.м настилки. По процесната фактура №327/2009 е посочена цена от 13лв за 1 кв.м. П. настилка, т.е изпълнение е налице за сумата от 7007лв без ДДС и на Д. следва да му се признае право на данъчен кредит по тази фактура в размер на 1401,40лв, като в тази част се отмени РА, а за разликата жалбата да се отхвърли. От допълнителната СТЕ с вещо лице К. се установява, че досежно обекта на Б. Е. И. Б. Е. е издало фактура № 324/08.07.2009 за 5120лв без ДДС за полагане на мокет на плочи 1700 кв.м. и фактура № 322/03.07.2009 за 15122 лв без ДДС за доставка и полагане на изравнителна циментова замазка- 1700 кв.м., като се установява съответствие на отчетените СМР и стойности от И. Б. към Д. и при огледа се установява изпълнение. В тази насока и съобразно указанията на ВАС по прилагането на закона ще следва да се приеме, че доставката е реално извършена. В основното заключение на СТЕ с вещо лице К. – таблица 28 са описани фактурите и доставките на СМР- полагане на П. изолация и геотекстил в обект МОЛ С., като при направената съпоставка по вид изпълнение на СМР е налице съответствие с тези отчетени от Д. Е. към възложителя по протоколи № 2/2009 и №№ 3,4,5,6,7,8,8/2010. Това обуславя и признаването на право на данъчен кредит в размер на 5833,60лв по тези две фактури. За доставките на таван А. в МОЛ С. в.л К. е посочила, че процесните фактури №№773,776,782 от м.03.2010г и протоколи за установяване на

завършването и изплащането на СМР от И. Б. към Д. са описани видовете СМР в таблица № 30 за количество окачен таван- общо 9800 кв.м. на стойност 49 000 лв. Според вещото лице така описаните СМР в протокола и фактурата съпоставени с протоколи № 1,2,3,4/2010 и №№ 1,2,3,4,5,6/2010г, съставени между Д. и К. на обект МОЛ С. доказват изпълнението им на обекта, като е налице съответствие на СМР по фактурите от доставчика и в тозе ито Д. към възложителя.

Ето защо и при анализа на събраните доказателства и съобразно указанията на ВАС ще следва да се приеме ,че е налице право на данъчен кредит за сумата от 9800 лв по тези фактури, респективно РА да се отмени в тази му част. Отново както и при доставките на материали на Строй Г. 2009 Е. и при тези на И. Б. Е.- за саморазливна замазка-нивелор по фактури № № 372,432,366 и 374/2009 същите са установени с двустранно подписани ППП и съответстват на изпълняваната от Д. дейност- доставка и монтаж на П. настилки. Същото се потвърждава и от заключенията на в.л. К. и К., които намират съпоставимост между количествата доставени материали и вложени такива .Ето защо и ще следва да се признае право на данъчен кредит в размер на 21901,60 лв по тези фактури и респективно РА в тази му част да се отмени.

По доставки от З. Е.:

Извършена е насрещна проверка на доставчика, документирана с ПИНП № 22-49-1101689-8/21.04.2011 г. С ИПДПОЗЛ от З. Е. са изискани всички документи, доказващи реалността на извършените доставки и правомерното упражняване на правото на данъчен кредит от ревизираното дружество в общ размер на 6 406.66 лв. Дружеството е представило част от исканите документи след установения срок, като от тяхното съдържание са установени следните обстоятелства:

Представен е договор за възлагане на СМР от 10.01.2009 г. с възложител ревизираното дружество и изпълнител З. Е., копия на издадените фактури от проверяваното дружество, като видно от записания предмет са документирани „доставка и монтаж на Р. настилка” и „саморазливна замазка”. Към всяка от фактурите са приложени приемо – предавателни протоколи /ППП/ за установяване извършването и заплащането на натурални видове СМР. От същите се установява, че посочените СМР са извършени на обект в гр. С.. Дружеството е представило и 4 броя трудови договори.

От страна на ревизираното дружество не са представени други документи, различни от тези, представени от З. Е.. Установява се, че фактура № 548/22.02.2009 г., по която Д. Е. е упражнило данъчен кредит, не е представена. Установява се, че жалбоподателят неправилно е осчетоводил стойността на услугата вместо тази на саморазливната замазка.

След съвкупен анализ на гореизложената фактическа обстановка е формиран извод, че не е доказано наличие на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС и реално извършени доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е постановен отказ от право на данъчен кредит в общ размер на 6 046.66 лв. по всички издадени фактури от З. Е..

Видно от представения рамков договор, сключен на 10.01.2009 г. между Д. Е.

като възложител и З. Е. като изпълнител, последният се е задължил да изпълнява възложените му СМР, като техният вид, количество и цени ще бъдат уредени в ППП, които следва да бъдат съставени за всеки обект. Посочено е, че заплащането ще става след конкретно договаряне и издаване на данъчна фактура. Включена е клауза, че доставените материали в изпълнение на договора следва да са съобразени със заявката на възложителя и стандартите по БДС, видно от която материалите следва да бъдат доставени от изпълнителя за негова сметка. От представените ППП се установява, че предмет на доставките са различни видове СМР, конкретно посочени в съдържанието на фактурите и ППП, извършени на обект МОЛ С. в гр. С.. Установено е, че макар доставчикът да е декларирал трудови договори с двама работници, не е подавал декларации обр. 1 и обр. 6 и не е внасял осигурителни вноски, липсват доказателства и за изплатени трудови възнаграждения. От допълнителното заключение на СТЕ с вещо лице К. се установява, че по фактура № 548/22.02.2009 с предмет монтаж на саморазливна замазка и на П. настилка на обект МОЛ С. с количество 2312 кв.м. е изпълнен монтаж и доставка на тази настилка съгласно протокол за установяване завършването и изплащане на СМР. Според вещото лице има съответствие по вид СМР с отчетените от страна на жалбоподателя за обект МОЛ С. при извършен оглед на място. Ето защо и с оглед задължителните указания на ВАС в отменителното решение ще следва да се приеме, че е налице реална доставка по тази фактура и да се признае правото на данъчен кредит в размер на 3700 лв., като съответно се отмени РА в тази му част.

По приложението на ЗКПО:

Установеният в хода на ревизията корпоративен данък за довносяне е във връзка с обстоятелствата, констатирани по отношение на доставките по издадените фактури от Е. Строй Е., Строй Г. 2009 Е., Щ. - Метал Е., Би Еф Ди Е., И. Б. Е. и З. Е., описани подробно в частта по приложението на ЗДДС. Ревизиращите органи приемат, че са налице основания за увеличаване на финансовия резултат на ревизираното лице за 2008 г., 2009 г. и 2010 г. със стойностите на данъчните основи по процесните фактури, издадени от посочените дружества, тъй като според органите по приходи представените фактури от цитираните по-горе доставчици и съответни договори към тях представляват документи, в които посочените данни не съответстват на обективната действителност, тъй като същите не отразяват реално извършени стопански операции. С тези мотиви е формиран извод за липса на документална обосновааност на разходите по тези фактури.

В тази връзка и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат на дружеството с процесните разходи

Доколкото съдът намери, че със спорните фактури, издадени от Е. Строй Е., Строй Г. 2009 Е., Щ. - Метал Е., Би Еф Ди Е., И. Б. Е. и З. Е.- 1). по фактури № 5/06.08.2010 г. на стойност 22 400 лв., № 14/09.08.2010 г. на стойност 18 600 лв., № 17/12.08.2010 г. на стойност 24 100 лв., № 20/16.08.2010 г. на стойност 20 440 лв., № 23/19.08.2010 г. на стойност 21 520 лв., № 26/13.08.2010 г. на стойност 20 800 лв., № 29/26.08.2010 г. на стойност 25 125 лв., № 3/03.08.2010 г. на стойност 17 140 лв., № 135/03.09.2010 г., №

137/08.09.2010 г. на стойност 16 800 лв., № 140/13.09.2010 г. на стойност 18 040 лв. и № 145/21.09.2010 г. на стойност 17 200 лв., издадени от [фирма]; 2). по фактури № 5/26.03.2009 г. на стойност 7 800 лв., № 11/28.03.2009 г. на стойност 35 121,60 лв., № 13/30.03.2009 г. на стойност 2 462,50 лв., №15/31.03.2010 г. на стойност 24 709,70 лв., № 318/10.07.2009 г. на стойност 4 950 лв., № 319/16.07.2009 г. на стойност 36 540 лв., № 321/30.07.2010 г. на стойност 13 540 лв., № 279/09.08.2009 г. на стойност 40 575 лв., № 287/09.08.2009 г. на стойност 16 532 лв., № 289/17.08.2009 г. на стойност 20 665 лв., № 295/24.08.2009 г. на стойност 37 130,50 лв., № 400/10.09. 2010 г. на стойност 30 272 лв., № 402/16.09.2010 г. на стойност 30 272 лв., № 295/24.08.2009 г. на стойност 35 130,50 лв., № 409/25.09.2010 г. на стойност 25 135 лв. и № 410/826.09.2009 г. на стойност 19 209,80 лв., № 667/07.07.2010 г. на стойност 17 120 лв., № 700/03.02.2010 г. на стойност 8 400 лв. и № 704/05.02.2010 г. на стойност 7 000 лв., издадени от [фирма]; 3). по фактури № 346/15.07.2009 г. на стойност 40 120 лв. и № 349/21.07.2009 г., издадени от [фирма]; 4). по фактури № 324/08.07.2009 г. на стойност 5 120 лв., № 327/28.07.2009 г. на стойност 13 600 лв., № 322/03.07.2009 г. на стойност 15 122 лв., № 374/21.08.2009 г. на стойност 35 000 лв., № 372/21.08.2009 г. на стойност 33 250 лв., № 432/14.09.2009 г. на стойност 8 008,67 лв. и съответните лихви, издадени от [фирма], 5). по фактура № 548/21.02.2009 г. на стойност 18 500 лв., издадена от [фирма] и 6). по фактура № 327/26.03.2008 г. на стойност 29 500 лв. и съответните лихви, издадена от [фирма], са документирани реално осъществени стопански операции (доставки на стоки и услуги), неправилно органът по приходите е преценил, че отразените въз основа на тях счетоводни разходи не следва да бъдат признати за целите на данъчното облагане.

В тази връзка спорните разходи не се явяват отчетени в нарушение на принципа на документална обосноваост, възприет в чл. 10, ал. 1 ЗКПО, според който счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обосноваан чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция.

Следователно в тази си част РА е незаконосъобразен и обосноваан, а жалбата като основателна следва да бъде уважена частично.

С оглед крайния изход на делото и изрично заявената претенция от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът присъжда в полза на НАП сумата от 1988,85 лв. Разноски се дължат и на жалбоподателя в размер на 2700 лв., за които разноски са налице доказателства за извършването им, като досежно претендирания адвокатски хонорар следва да се отбележи, че същият не е доказано да е изплатен, тъй като посочената сума в договора за правна помощ от 8900 лв е платена в брой, което е в нарушение на закона, а и липсват доказателства за плащането ѝ по банков път, поради което и съдът не присъжда този размер на възнаграждението.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд – С. град, Трето отделение, 13 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата, подадена от Д. Е., ЕИК[ЕИК], /към момента в ликвидация/ представлявано от ликвидатора Ю. Д., чрез адв. С. Б., срещу Ревизионен акт №[ЕИК]/11.05.2012 г., издаден от Л. Д. П., на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на НАП - С., потвърден с Решение № 2717/19.11.2012 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ /сега „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“/ С. при Централно управление на НАП в частта по ЗДДС досежно доставките по фактури, издадени от [фирма] в общ размер на ДДС 12 324 лв., по фактури от [фирма] в общ размер на ДДС 46 703,60 лв. и по фактура № 548/22.02.2009 г. с ДДС 3 700 лв., издадена от [фирма] и съответните лихви, както и в частта на установените задължения за корпоративен данък вследствие на увеличен финансов резултат, както следва: 1). по фактури № 5/06.08.2010 г. на стойност 22 400 лв., № 14/09.08.2010 г. на стойност 18 600 лв., № 17/12.08.2010 г. на стойност 24 100 лв., № 20/16.08.2010 г. на стойност 20 440 лв., № 23/19.08.2010 г. на стойност 21 520 лв., № 26/13.08.2010 г. на стойност 20 800 лв., № 29/26.08.2010 г. на стойност 25 125 лв., № 3/03.08.2010 г. на стойност 17 140 лв., № 135/03.09.2010 г., № 137/08.09.2010 г. на стойност 16 800 лв., № 140/13.09.2010 г. на стойност 18 040 лв. и № 145/21.09.2010 г. на стойност 17 200 лв., издадени от [фирма]; 2). по фактури № 5/26.03.2009 г. на стойност 7 800 лв., № 11/28.03.2009 г. на стойност 35 121,60 лв., № 13/30.03.2009 г. на стойност 2 462,50 лв., № 15/31.03.2010 г. на стойност 24 709,70 лв., № 318/10.07.2009 г. на стойност 4 950 лв., № 319/16.07.2009 г. на стойност 36 540 лв., № 321/30.07.2010 г. на стойност 13 540 лв., № 279/09.08.2009 г. на стойност 40 575 лв., № 287/09.08.2009 г. на стойност 16 532 лв., № 289/17.08.2009 г. на стойност 20 665 лв., № 295/24.08.2009 г. на стойност 37 130,50 лв., № 400/10.09. 2010 г. на стойност 30 272 лв., № 402/16.09.2010 г. на стойност 30 272 лв., № 295/24.08.2009 г. на стойност 35 130,50 лв., № 409/25.09.2010 г. на стойност 25 135 лв. и № 410/826.09.2009 г. на стойност 19 209,80 лв., № 667/07.07.2010 г. на стойност 17 120 лв., № 700/03.02.2010 г. на стойност 8 400 лв. и № 704/05.02.2010 г. на стойност 7 000 лв., издадени от [фирма]; 3). по фактури № 346/15.07.2009 г. на стойност 40 120 лв. и № 349/21.07.2009 г., издадени от [фирма]; 4). по фактури № 324/08.07.2009 г. на стойност 5 120 лв.,

№ 327/28.07.2009 г. на стойност 13 600 лв., № 322/03.07.2009 г. на стойност 15 122 лв., № 374/21.08.2009 г. на стойност 35 000 лв., № 372/21.08.2009 г. на стойност 33 250 лв., № 432/14.09.2009 г. на стойност 8 008,67 лв. и съответните лихви, издадени от [фирма], 5). по фактура № 548/21.02.2009 г. на стойност 18 500 лв., издадена от [фирма] и 6). по фактура № 327/26.03.2008 г. на стойност 29 500 лв. и съответните лихви, издадена от [фирма] .

ОТМЕНЯ посочения по горе РА и в частта на доставките по ЗДДС и досежно [фирма] за признатия размер от 123342,96лв, ведно със съответните лихви, като за разликата до пълния размер от отказано право на данъчен

кредит по доставките на Строй Г. 2009 Е. -148721лв /25378,04лв/ ОТХВЪРЛЯ жалбата

ОТМЕНЯ посочения по горе РА по фактури от [фирма] За признатия размер от общо 77038лв ДДС по доставките на Щ.-метал Е., ведно със съответните лихви,като за разликата пълния размер от отказано право на данъчен кредит по доставките на Щ. -Метал Е. до 100288,40лв ДДС/23250,40лв/ ОТХВЪРЛЯ жалбата против РА.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на Д. Е., ЕИК[ЕИК], разноси по делото в размер на 2700лв.

ОСЪЖДА Д. Е., ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите разноси по делото в размер на 1988,85лв, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Съдия: